

حمد و ثنای الهی ارج گذاشتن به همه خیرات، کمالها و جمالها است

استاد حوزه علمیه گفت: آن ثنا و ستایشی دارای ارزش است که ریشه دار بوده و به حمد الهی متصل باشد چرا که این ریشه بیانگر عمق معرفت انسانها نسبت به خداوند متعال است.

استاد حوزه علمیه گفت: آن ثنا و ستایشی دارای ارزش است که ریشه دار بوده و به حمد الهی متصل باشد چرا که این ریشه بیانگر عمق معرفت انسانها نسبت به خداوند متعال است.

خبرگزاری مهر - گروه دین و آئین: ماه مبارک رمضان، ماه ارتباط گیری با پروردگار عالم است، ماهی که خداوند متعال همه درهای رحمت خویش را به روی بندگانش باز می کند و همه انسانها را فرا می خواند. پروردگار در این ماه سفره کرم و رحمتش را به روی همه انسانها باز می گشاید تا انسانها با هر ظرفیتی پای این سفره بنشینند و با چه همتی از این سفره بهره برداری کند. یکی از این فرصت های مهم در این ماه آشنایی هر چه بیشتر با دعاها است دعاهایی که از حضرات معصوم به ما رسیده است یکی از این دعاهایی که در شب های ماه مبارک رمضان تلاوت می شود دعایی به نام دعای افتتاح است.

دعای افتتاح از دعاهای شب های ماه رمضان که محمد بن عثمان از نایبان خاص امام زمان (عج) آن را نقل کرده است. دعای افتتاح شامل مطالبی درباره خدانشناسی، لزوم خوف و رجاء، توفیق عبادت، حکمت تأخیر استجاب دعا و ارزش مناجات با خدا است. بند آخر این دعا به اظهار علاقه به دولت اسلامی در پرتو ظهور امام مهدی (عج)، بیان هدف حکومت اسلامی و وظیفه شیعیان در قبال آن پرداخته است.

حجت الاسلام والمسلمین سید محمدباقر علم الهدی استاد حوزه علمیه تهران در سلسله یادداشت هایی از رهگذر شرح و تفسیر دعای افتتاح زوایای پنهانی که در این دعای نورانی نهفته است را مطرح و مطالب آن تقدیم مخاطبان می شود. آنچه در ادامه می خوانید بخش اول از این سلسله مباحث است:

مرحوم سید بن طاووس در کتاب الاقبال بالاعمال الحسنه دعای افتتاح را به دو سند نقل می کند سند اول را با محمد بن ابی قره با سند خودش از سکونی نقل می کند که سکونی می گوید از احمد بن محمد بن عثمان خواستم دعاهایی که عمویشان محمد بن عثمان بن سعید عمری که از نواب خاص امام زمان (عج) بوده و در ماه مبارک رمضان آنها را می خواند برایم بیاورد ایشان نیز دفتری را آورد و در ضمن این دفتر دعای افتتاح بود. سند دیگری نیز وجود دارد اینکه سید بن طاووس در کتاب اقبال از ابوحمزه ثمالی که از شاگردان خوب امام سجاد (ع) بوده نقل می کند که حضرت در ماه مبارک رمضان تمام شب را تا صبح نماز می خواندند و چون سحر می شد دعای افتتاح را قرائت می کردند لذا در حقیقت راوی دعای افتتاح از ابو حمزه ثمالی است و از ایشان دعای افتتاح نقل شده است بنابراین ایشان دعای افتتاح را از امام سجاد (ع) دریافت کرده است.

معنای تحت اللفظی این فراز از دعای افتتاح این است بارالها من ثنای خودم را بر حمل تو آغاز می کنم و ستایشم را از ذات با حمل تو آغاز می سازم؛ چرا که وقتی حمد بر کسی جاری شد حمد حکایت از معرفت دارد و بر خواسته از معرفت و خاستگاهش دل های انسان های ستایشگر است.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَفْتِيحُ الثَّنَاءَ بِحَمْدِكَ وَ أَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمِثْكَ

در این فراز آمده خدایا من ستایش تو را با حمد آغاز می کنم چرا که حمد تو سبب می شود معرفت من نسبت به تو روز به روز تکمیل تر شود، همین امر باعث می شود که حمد من جنبه حقیقت به خودش بگیرد بنابراین من تمام ثنا و ستایش را به وسیله حمد انجام می دهم. یعنی ابتدا تو را می ستایم چرا که اگر حمد تو نباشد همه ستایش هایی که من می خواهم انجام دهم همه آنها بی فایده است و به درد نمی خورد بنابراین از هر موجودی که می خواهم تعریف و تمجید کنم همه و همه منوط به این است که ابتدا تو را تمجید کنم چرا که حمد و ستایش تو در حقیقت ستودن همه خیرات و میرات است. ارج گذاشتن به همه خیرات، کمالها و جمالها است لذا هر ثنائی بخوادم داشته باشم اگر منوط به حمد تو نباشد آن ثنا لغو است.

بر این اساس آن ثنائی دارای ارزش است که ریشه داشته و به حمد الهی متصل باشد چرا که این ریشه بیانگر عمق معرفت انسانها نسبت به خداوند متعال است.